

dajes." Elmondom tehát magyarul is: "Haza, mit haza? A fazék, a fazék a haza, a többi firtokép."

Micsoda tényből meritem én ez elszomorító állítást, hogy ezek a szavak már Magyarországra is találunk? Meritem abból a tényből, hogy ma már nem is csak ezekben, hanem hivatalos adatok nyomán mondok 100 ezekben járja Magyarország azon többnyire földművelésből álló lakosainak száma, a kik szabad földbirtokos létükre megteszik azt, a mire a jobbgy nép soha még csak nem is gondolt, megteszik azt, hogy megszöknek szülőföldjüktől, kivándorolnak Amerikába.

Van egy más szomorú kép. Ugy hallom, hogy Bukarest utcáin hemzsegnék a hazajutott megszökött magyaroktól; a berkocsisok, pinczerek, nőcselédék többnyire magyarok s még a prostitúció tanyáin is magyar nők árulják oláh pénzért bajukat, ezt fájó érzéssel ugyan, de a tözcszésdéságnak tekintetbe vételeivel, csak mellékesen említem: a fősúlyt az amerikai kivándorlásra fektetem. Már törvény is hozott, hatalmi eszközök is vették a kalmazásba, megakadályozni, hogy Magyarországi lakói megszökjenek bizony éppen nem tulnépes hazájukból — nem használ!

Van ennek a szomorú állapotnak előidézésében része a változásnak, mely a kor irányában világszerint tapasztalható, de vannak Magyarországra nézve annak külön okai is, melyek, mint kútfőre, egyenesen hazánk önállósága feladásának fatalis logikájára vezethetők vissza.

A mi az első illeti, nagyot fejlett és terjedt is a civilizáció, a mióta én hontalanságban töltöm napjaimat, de az emberi dolognak az a vezete, hogy a fényt árnyék kíséri. A civilizáció terjedése nagyobb arányokban megszaporította a köz- és magánzűzkéseket, mint kielégítések módjait, s a verseny-törődés a keresetnek minden terepen úgy megnehezíti a boldogulást, ne mondjam megelhetést, hogy a természet azon törvénye, melyet Darwin küzdelemnek az életért nevez, annyira felülkerekedett az erkölcsi rugóknak, melyeknek azt az embert, mint társas lénynek meg kellene, hogy immár az önzés lezridegéből formulájává válik. A fazék, a fazék uralkodik a világon.

Ha ehhez hozzáveszünk a mértéktelen áldozatokat, melyeket annak a reneteg kasszárnyának, melynek neve Európa, példátlanul abnormis állapot a s telhetetlen Molochba fájult államszeme követelnek a hozzáveszünk a történelem nagy problémáját kepező társadalmi kérdések düzzadó dagályát, hat egészben véve, oly kép áll előttünk, a mely bizony nem kedvez az eszményiségek kultusának. Abban a világon uralgó fizekből gőz jó fel, a mely elhomályosító ködöt gyújt az eszményiség csillagának fénye elé, a mely eddig bevilágította, a mi nemes van az emberiség történetében. Még az önző én ama nagy legyőzője, melynek a neve: Haza, még ez is vesztit varázsából. (Gyönyörű! Éljenk eljenzes! Viharos taps!)

Hát ez az általános ok, a mely visszahat Magyarországra is. De ennek Magyarországra nézve külön oka is van. Hallottam állítani, hogy a szülőföldhöz ragaszkodásnak megfogható lelkiismeretlen üzereknek a műve. Késztelenül ezeknek is van részük benne.

Mindig voltak emberek, akiknek mesterségük a mások bajával nyereszkedni! De ezek csak kizárólagosok, nem teremtik a kizsákmányolható helyzetet. Ugy van azzal a dolog, mint a szavazatváltásokkal a képviselő választásoknál, a mi, fájdalom, Magyarországon már megdöbbentő mérvet öltött. Kettő kell ahhoz; egy, a ki vesztet, a másik, a ki magát megvesztetgettetni engedti. (Ugy van!) Nagyon kevesre olvadt le már azon kerüleik száma, melyekben a képviselői bokréta pénzbe nem került; de néhány még is csak van es

fajomnak becsületére válik, hogy azok éppen a magyar vidékeken vannak. Am próbálják meg azok a duna-szardahelyi fele népboldogítókat, ott magukat pénzrel honatnyakká felavattatni, nem fognak boldogulni. Próbálják meg azok az emigrationalis üzerek olyanokat csábítani Amerikába, akik Magyarországon jól érzik magukat — nem fognak boldogulni.

Hába csúrik-csavárják a dolgot, nagyon süjtő critica van abban Magyarország mostani kormányzati rendszerére, mert azt bizonyítja, hogy Magyarország közgazdasági állapota nem egészséges, annyira nem egészséges hogy nyomása miatt még a jobbgy felszabadítás sem volt képes oly mérvben, oly kiterjedésben s oly hatással a közzelemre megtelelni a várakozásoknak, mint azt 1848-ban remelték. Is miert nem? Először azért, mert az országnak kevésbé termékeny vidékeim a nép nem képes oly keresetre szert tenni, hogy munkájával szükéget fedezhetné; másodsor azért, mert a közterhek elviselhetlen mérvet öltöttek. Ezt említve, Mészáros Lázár egy mondanja jut eszembe, a kivel Amerikában a polgáreskü letetele alkalmával egy piszkos bibliát csokoltattak meg. A mint az eskü után zsebkendőjével ajkairól a piszkos csok izet letörölgött, azt kérdezte: van-e még valami megcsokolni való?

Önök Magyarországon régen túl vannak azon a kérdésen, hogy van-e még valami megadhatóni való. Vegy csokoltattok már a peazügyminiszternek minden lehetőt és lehetetlent; zigor adolajstromot tart "de omni scibili et de rebus quibusdam aliis." De nem engedem gondolataim barna verebeit e reneteg mezőre kiközszélni. Csak egyet jegyeztek meg azért, mert nem emlékszem, hogy a felhozandó szempontból azt említeni hallottam volna. Tudva van, hogy a folytonos deficit, a mely ellen Magyarországnak annyit kell küzdenie, a katonai költségeknek és a biztos érczfedeztető peuzjegy kibocsátási jognak feladása folytán drága költségekkel könnyelműen tulhajtott befektetéseknek rovására szokottfelemltetni. Ez bizony van is ok ra, nagyon van.

De en egy más kútfőből is tudok, meg pedig olyanról, a mely a deuceitok patakjának tulajdonképpeni forrása.

Atvizsgáltam a költségveté-eket 1869-től 1886-ig és en egyetlen egy évet sem találtam a hol az előirányzott deuceit annyira ment volna, mint a mit az ország, az osztrák birodalmi, — tehát nem magyar adósságokhoz járulékal fizet. 1869-ben v deficit 4 millió 327,499 forintban volt előirányozva. Az osztrák adósságokhoz javulás pedig 32 millió, 73,200 frtot tett; ha ez nincs a kiadások közt, Magyarország költségvetése nem egy millió deficittel, hanem 27 millió fölösleggel inauguráltatott volna nem ilyen mértékben, de így ment ez évről-évre e 18 év alatt. A praclinminál deficit 285 millió 656,047 frtra ment, az osztrák államadósság fejében fizetett összeg, pedig 464,452,589 frtot teszen, 178 millió 796,492 frttal többet, mint a praclinminál deficit; e többet nemcsak azon különbséget fedezheté a melylyel a valóságos deficit az előirányzottat meghaladta, hanem még fölösleg is maradt volna. Ez a magyar financiai deficitjeinek a kútjeje.

Hazánk szabadságharcának költségei kamatlan kölcsönrel, magyar peuzjegyekkel fedeztettek. Ezeknek egy része a pesti bankba letett ezüsttel volt fedezve, ezt a fedezetet az osztrák hatalom elkozoza, ezt a fedezetet, melyeknek az elkobozott ezeralap fedezetet képezte, nyilant tett igeretet megszegve nem váltotta be.

Az összes magyar peuzjegy-kibocsátás körülbelől 60 millió — Magyarország oly adósságát képezte, melyert a magyar-nemzet becsületével kezesekedett, e kö-elezetiségek a nemzet nem tett eleget, de a mivel nem tartozott, mai napig mar fél milliárdnál többet

fizetett. Hja! „generosa gens hungara” vagyunk. Ha legalább méltányolnák amott a Lajthán tul ezt a méreg drága generositást! Teszik?

A szülőföldhöz ragaszkodás megfogható zásznak másik oka a keresethiány, a mely onnan ered, hogy Magyarországnak sem oly terjedt, sem oly kifejlett ipara nincs, a minő a közjelet biztosítására elkerülhetetlenül szükséges. Nem húnycok én szemet a haladás előtt, mely ezen a terepen is, mint némely másban is tapasztalható. Olyan dolog ez uraim, a minek utját meg az önállóság feladásával sem lehetett egészen bevágni. Bónne van ez a progressió törvényben, mely azt az anyagi és örödi elemekből összegyűrt problematicus lényt, melynek neve ember, — alyól az állapotból, midőn körmeivel előbb, kóbatáival utóbb küzdötté ki magának a barlangi medvetől szel és eső ellen fedett fekhelyet, abba az állapotba vitte előre, hogy mesterevé lett a villámramlatnak s azt hangcsövel használja melyel a tengereken tulra átkiabál. A progressió eme törvénye fel- s leimbolyog, de megállapodást, stagnatit nem tőr. Van Magyarország is haladás és én becsülöm nemzetem erőfeszítést melyet így is kifejt. — De erre a fényre homályt vet lelkemben az a gondolat, hogy ha az idegen érdekek uralmat gyalgarab láncaival s vasgolyójával lábain is bír haladni, hol volna már a haladás útján, ha szabad lábbal járhatna, és kötetlen kezzel dolgozhat. (Ejjenk eljenzes.)

Van haladás az iparterén is Magyarországon, de végre is miként vagyunk ezzel az iparhaladással? Engedjenek egy tényre hivatkoznom, mely nagyon jelesen illusztrálja a helyzetet, unalmas lehet de tanulságos.

Magyarország a nyolcvanas évek egyikeben eladott Ausztriának 90,674 mm. gyapjút, kapott érte 23,384,514 frtot. Visszavásárolt gyapju szövetek alakjában csak 70,670 mm. s ezért fizetett Ausztriának 53,371,544 frtot; tehát nemcsak oda fizette ezért összes gyapju kivitelének egész árát, hanem még 32 milliót ráfizetett. Vagyis eladta mázsáját 255 frttal, vásárolta feldolgozva 788 frttal, tehát minden mm.-nál 529 frtot fizetett az idegen szorgalomnak, a m ezen egyetlen egy ipar cikknél 38 millióra ment. Tessek elképzelni, ha ez a 38 millió a minepünk kezébe jutna, éveukint amott a földön a hol a keresethiány még a jobbgy felszabadítás meddővé is tette. Morem állítani, hogy ez egy maga elég volna arra, hogy ne legyen Magyarországban tömeges kivándorlás. (Ugy van!)

Talán elég volt elből ennyi annak megértésére, hogy a jobbgy felzabálás fenmaradása nem ment meg engem az eletezvesztés keserű ezertetől. A másik nagy alkotás mely a hajó-örés-tulete, a népképviseleti rendszer. Alig szükséges mondanom, hogy en erre vigaszt-oldási szándékkal még csak nem is gondolhatok hiszen éppen ez es-lekedte meg azt mi en gen, az erő-zak számdúztjeitől hazám számdúztjevé tett, ez harította ream azt a csapat, hogy elezelet vesztettnek kell magamat tartanom.

(Folyt. köv.)

HELYI HIREK.

* Közigazgatási bizottság. Hajduvármegye közigazgatási bizottsága tegnap tartotta rendes havi ülést. A központi arvaszék kimutatása szerint beérkezett június hó folyamán 1147 ügydarab, mely mind elintéztetett. A kir. tanfelügyelő jelentése szerint az iskolázatási állapot (az iskolákba feljárt gyermekek számát véve felalapul) jeles volt: Alsó- és Felső-Józsa, Egyeken, Földesen, Kábán, Nadudvaron, Sámsonban, Szóvaton, B. Ujvárosról és Teglason.

Jó volt: Csegén, Tetétielen és P-Ladányon. Elégséges volt: H-Böszörményben és H-Szoboszlón. A t. főorvos jelentése szerint június hó folyamán összesen 7 esz nap volt, s a hónap közep hőmérséklete + 23 07 C° volt. A légsúlymérő 759-767 sezi állapot igen kedvező volt. Meghalt összesen 298 egyén született 519 igen kedvező nepezedési arány. Rendkívül jelentése szerint június hó véével fogva volt a h. böszörményi fiók-fogházban 41 férő és 15 nő. A rabok munkájából lefolyt 20 frt 60 kr. Fegyelműg — szökési kísérlet miatt — 2 reb büntetett meg. — A kir. fő-mérők jelentése szerint közmunka-vátsághól befolyt június hó folyamán 2383 frt 41 1/2 kr. A hátralekötőből a megyei pénztárnál leirattott 419 frt 16 kr. A kir. adófelügyelő jelentése szerint e-veves adókból befolyt 22,035 frt 17 1/2 kr. — Hódmentességi díj címén pedig 603 frt 08 kr. A közigazgatási bizottság tegnapi ülésen be-mutatattak a féléves jelentések is.

* Dalestély. Dalárdánk tegnap este tartotta meg a Margit fürdő díszes csarnokában búcsu dalestélyét, melyen — mint mindig — ezuttal is igen nagyszámú, díszes, intelligens közönség volt jelen, mely élvezettel hallgatta végig a kitűnő műsort. A dalárdát első killepések örösi taps fogadta, mely a tomboló lelkesedésbe csapott át minden előadott darab után s majd minden számot meg kellett ismételni. Valóban szívelyes bucsu volt ez, melyen meglátszott, hogy a városi dalárda mennyire a szívehez kötött már a debreczeni közönségnek. Macsaj Sándor karnagy hirtelen közbejött betegségé folytán ezuttal, a karmesteri tisztet Torday Gábor vette, melynek hogy emberül megfelelt, mondanunk is felesleges, s neki magának is kijutott az elismerésből bőven. A kitűnő mulatságnak a késő hajnali órákban lett vége. — A dalárda holnap este 10 órákor indul erdélyi hangversenykörúrtjára.

* Nepezedés. Július hó 7-től július hó 13-ig született városunkban: I. Református: törvényes 17 fiú, 10 leány, — árványtelen 3 fiú, 1 leány, — együtt: 31. Helyi született 1 fiú. Többes szülés volt 2 esetben. Egybekelt 5 pár. II. E v a n g e l i k u s: 1 törvénytelen leány, III. R ó m k a t h o l i k u s: törvényes 1 leány, IV. Z s i d o: törvényes 1 fiú. Elveszültek összes száma: 34, — melyet ha egybevetünk az elhunytak számával (59), az apadás = 16.

* Lötényesztési jutalom díjazást rendez a debreczeni gazdasági egyesület aug. 4-én reggeli 8 órákor a nagyerdei fürdőház előtti terepen. A díjak következők: I. Aranykanca 3 k r a: Elő-díj 8 db magyar arany, 2-ik díj 6 db m. arany, 3-ik díj 5 db. m. arany, 4-ik díj 3 db m. arany, 5-ik díj 2 db magyar arany, 6-ik díj 1 drb. magyar arany, 7-ik díj 1 drb magyar arany, II. Három éves kanca csikóóra: 1-ső díj 4 drb császár arany, 2-ik díj 3 drb császár arany, III. Két éves kanca csikóóra: 1-ső díj 2 drb császár arany, 2-ik díj 1 drb cs. arany, IV. Harom éves men csikóra 4 db m. arany.

* A honvédség köréből. Király ő felsége Volant Andrásh 3-ik honvéd gyalog feladandábeli honved-századosnak az őrségi helyi alkalmazásba való előjegyzését legegylemesebben elrende. Meleglityük, hogy a kik így előjegyzést nyerne, azok mindaddig megmaradnak abban, míg a helyi alkalmazásbeliek rovatában öngyógya ki nem bevezetnek, vagy pedig míg a tetleges állományból ki nem lépnek.

* Államvasuti merénylőkörökök a kir. államvasutaknál a műhelyi és vontatói

Meglehet, tévedek, de némely verse arra mutat, hogy termékenyítő becsúgy helyet, mely mindig fertas gondolkozással szokott járn, szertelen hüségöt táplál, meg föllengéseiben rendszerint gyermekek szokott lenni.

"Hiszem — írja tovább Vadnai a beküldött versekre vonatkozó bírálat után — hogy kegyed azt mondja: a szavak egyfarkába kapaszkodom. Nem tanuam, ha a gondolatok oroszlánjába kapaszkodhatnám gyönyörrel. De miután a Golgota, meg a juszuló család ezerszer meg-ekeikt poetai tárgyak már, azt hiszem a szerző, ki újra enekli tartozik legalább is gondos toltettebe ctitóztetni. Átalában a poetának nem érénye, hanem kötelessége a nyelv szépségét, tisztasságát kéviselni. Ha nem bírja: ne ezen az uton keresse a nagy nevet.

Azzal, hogy ennyit írtam önnek sok dolog közepete, megakarom önt győzni, hogy ha ontól újabb időben kevés művet adtam ki, — oka az, mivel a küldötteket nem tartottam egészen jóknak. Valami ellenszenvre, mit egyszer említett, alaptalanul gondol ön. Egy ízben személyes érintkezésünk alkalmával ön sokkal szeretetreméltóbb volt irántam és kedves nóm iránt, semhogy hiba nem volna tölem antipathianak még csak árnyát is táplálni. Aztán nem is zaklat m a n p n y i t, mint régente, mikor — megvalloam — egy igen elfoglalt napilapszerkesztő meg sok kalhatta a naponkinti ostromot. Aztán meg nem így zaklattott engem azóta Reviczky Gyula, hanem pisztolyal, a s azzal fenyegette ez az ur, hogy vagy közöljem a verset, vagy ledurrantja magát, minél fogva szietem is megszakítani vele viszonyomat, nehogy

valami bolond tragédia tényezőjévé váljak tudtomon kívül.

A „Föv. Lapok,” mely nem gorombásodik senkivel, nem is bolondit senkit, s azoknak, kik több lázzal, mint hivatalai praesen taljak a Parnassus szelét, igazi barátsággal monlja: „Hisz a versek nem közlése meg nem anyi, mint ember (poeta) olé. Hisz van idő, metlenkedik egy ifju, ha mindjárt egyszerre a Mont-Blanc csucsán nincs. Ha jó lába és szive van hozzá, feljuthat oda is, csak legyen türelme gyalogolni. Csupán Minerva és a genie kiváltsága: egyszerre csillógó foggyverzetben bukkanni világra. De hát nem lehet mindenkise Minerva, se genie. Meddig tanult dolgozott Arany János, míg Toldijával fölbukkant. De a mai fiatal poeta a századrésnyi tehetséggel, aprólékos verssel kívánna tenni hasonló hatást. Mäsként hogyan magyarázam meg azt a türelmetlen követelést, melylyel minden leirtis Leo szava: „dicő nép (a költő.) ha nem nevelteséges s nevelteség, ha nem dicő.” Uram! ép husz éve szerkeszték lapot, van dolgom beszely, regény, színmű, tárczairókkal, rovatvezetőikkel, de higgye meg, ezek közül százban nincs századrés betegségs hüség, mint a mai mekes hüség az akadály náluk. A ki nem az, mint Eendrődi, fejlődik is szépen s mindig több e ismerést szeriz. Ha van önben eddig arnyéka is ama koranyagnak, gyógyítsa, üze ki s meglássa, mily teher és nyüg essik le szárnyairól. Kevesebb fog akkor vágni s többet fog elérni!” Eddig a levél.

Ugy-e kónikus, ifju poeta-társam? a kinek

(ha már nem elégszel meg a divatlapok és vidéki újságok vendégszerető hasábjával) nyitva all a szerkesztői iroda és egy kis utánjárásal — neki kis formázérek és alkalmas schablonok elajátatása után — egyszerre felderül egy kis hírlapi meltatás dicősege is.

Szegény Reviczky Gyula! mennyit küzdött, mennyit nyomorgott, a mig — önálló egyéni-ségének érvényt szerzett s lerázhatta a „Títán Laci”-jelzőt és hiraevet!

Kónikus ugy-e bár, a szerkesztőre öngyilkossággal ijeszteti birni rá oly semmiséget a mi most egy egy vers közlése?

Reviczky Gyula sohasem volt, mint poeta s a ki tehetségeben kételkedett volna, az letjogát, egész valóját tagadta volna meg. Kétkat irásunk és nyomtatási lázunk valódi oka. Videki urfának voltak mindketten, a kik nem ványokat az iskolából. Hanyagul haszná embeledgetünk a vidék gentry-je s mi irunk, dent, csak mutassunk valamit, csak imponáljunk valamivel!

Nem volt a ki vezessen. Lászan, irány-talanul rohantunk. E lázban eshetett meg, hogy Pozsonyban, mint VII-ik osztályu diák, 1871-ben irodalmi és hazafias czeleokra. A ké-sőbb nevet szerzetek közül tagjai voltak — Pozsonyban és az ország több városaiban — F e n y e s s y F e r e n c z, a későbbi orsz. gy. képviselő, Telbisz Károly, most Temesvár polgármestere, dr. Bernáth István, dr. Puky József, Kada Elek, Erdélyi Béla, és többen. A kalandos terv megszüntetésével folytattam

a tevet 1872-ben Budapesten, a hol csatlakoztak a szegény elhunyt Andrássy Béla, dr. Kvaszay Jenő, dr. Zvolozsky (Szeos) Károly, Delnai Gyula, dr. Váradi Antal és többen. Buzdító leveleket kaptunk Arany Jánostól, Jókai Mórtól, Szász Károlytól.

Az ábrándosok és szövelkötöze sem ver-gődhettek zöld égra. Haszna ream nézve két genialis ifju barátsága lón.

Mindkettő halott: Andrássy Béla, a kit a gyűléseken ismertem meg és Reviczky Gyula, a kit — pozsonyi barátaim ajánlatára — levéllel kerestem fel. A ki ke-öbbs sűrűn ismét-lődő leveleit olvassa, látni fogja a kis gyma-zista gyors fejlődését.

Kár lenne a feledésnek átengedni; ifju tehetség fejlődése olyan mint a virágé; szép és kedves megfigyelni mindakettőt kezdetől fogva.

Megemlítem még, hogy Reviczky Gyula 1833-ban meglátogatott Hajnókat. Ekkor még egy sora sem jelent meg nyomtatásban, de — bohó tréfa következében — szepen kijött az arczképe egy töl lapban, az „Obzor”-ban.

Havi folyóirat volt ez s mivel én azon időben töből fordítottam, elkérte az arczképemet.

Mivel Reviczky Gyula nem sokra becsülte a töl poetákat, tréfiából az ő akkori arcz-képét küldtem el a szerkesztőnek.

Meg is jelent egy-két hónap mulva az éa eletrajzommal elátva, a mi felett Reviczkyvel derekasan össze is közzantunk.

(Folyt. köv.)

szolgálathoz sebben műszel, az igazgykat, hogy az fészereit föállamvasutaknyu jtsa ványok figye-pályázók folygyelemben, ki nyelvet töké-jdőségek; kitöltöttek; felmentve; életük, vagy kormoknak kik a budape-temen tanul-budapesti k-eklevéllet ny-szerzett mé-megvettem a-oklevéllet me-szaki díjok. A sajtaköz-rott minősít-telesített ok-lendők.

* Csap-tábornagy, noka, segéd-naggyal teg-csapatok me-erkezett. Ez-kezték a 8-levő parancs-roy eredes. Gyula alczo-Jenő örnagy B. Jen-helyből egy-reutes, Biro-Kálmán örnag-Zsigmond örnag.

* Arta-bélgymnasia-szögnyi tanár-kerülő szóda-hogy a szóda-szerint kell-könyven arta-lasztásánál v-a technikai e-edényeket e-olomból való-készült eszkö-kok fejének-talmazó ötve-a vizet megne-solja, hogy e-résletes szar-

* Masin-39 ik gyalog-Váradra, onn-korlatokra. A-mennek.

* A h-veltük a kov-teseként elfo-a főkapitány-van rendőröl-eszközölt val-gem s makac-nem is vart-változtatás-— melyek l-nem is latsz-kösség elő e-pithatása, h-dekezhettve-ta Gyilkossá-lenlevők egy-vorol sem e-len leány a-reten s egy-nem ment ve-ban most alic-kötöveket l-leu, tiszta e-gette — köv-dig is rovtól-delután 6 —birosági tola-

* Mesó-ságos-an ezar-sékeltén ezar-gis tehervé-tegnapelőtt l-egy fiatal je-desen meghú-szer egyszer-aludni meg s-sarokból egy-tetével Kab-szólat:

— Deb-
— Nem-
— Nyir-
— Nem-
— Csúnd-
kejét tenyeré-
— Nem-
— A fiata-
lányhoz.

— Legt-
hogy hova ut-
A frusk-
csak egy mag-
— Szök-
— És aztá-
egész történe-
hat perze, a-
Vilakhez, a-

Korona-forrás!

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet
debreczeni főktelep árucarnoka.

Előre haladt ásványvíz évad miatt a még
raktárunkon levő idej töltesü, 2 literes palacz-
kokban levő, legjobb minőségű

KORONA-FORRÁS

víznek palackját 20 krra szállítottuk le.
Minden egyes üres palack 8 krrert vétetik
vissza.

Tisztelettel

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet
debr. főktelep árucarnoka
nagy váradsz. megyeház mellett.

Korona-forrás!

Korona-forrás!

Korona-forrás!

458 t. szám

1889.

Arlejtési hirdetmény.

Hajdúvármegye alispánja 1889. évi július hó 5-én kelt 5461 számú rendeletével a Nagy-Kálló-polgári ut 13-16 km. szakaszán szükségessé ítélt helyreállítását 808 frt 71 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1889. évi július hó 25-ik napjának d. e. 10 órájára a Hajdúvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdetik.

A versenyzni óhajtok felhívom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5% bányapénzzel ellátott ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz amennyivel inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetü.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és feltételek, alulírt kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Debreczen, 1889. évi július 8.

Hajdúvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI

MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE
KÖNYV- és KÖNYOMDAI
Debreczenben, Főpiacz, Sz. Nagy Károly ház. — Ajánlja magát mind-utó

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK
gyors és pontos elkészítésére.
Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott iveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMÜVEKET
arany, ezüst és színyomatban;
diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.
Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legújantósabban eszközöltetnek.
A papir gyári árban számítottatik.
HIRDETESEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hírlapban legolcsóbban számítva köztesznek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

DISZORLEVELE 1877
LONDON

DEBRECZENBEN, Főpiacz

NYOMTATOTT KUTASI IMRE KÖNYV- és KÖNYOMDAI DEBRECZENBEN, 1889.

SZ. NAGY KÁROLY-ház.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.
Hazánk legkedveltebb
savanyuvize
AGNES FORRÁS
A MOHAI
mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.
Ő felsége József főherg. és ő felsége Milán szerb király
— asztalán rendes itallal szolgál. —
Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is ép meg mint hazánkban általában a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógy-célokra, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják, kérjük azt röviditve
AGNES.
forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jóindulattal ajánlja, maradtunk teljes tisztelettel
az **AGNES**-forrás kutatásosága Mohán.
Friss töltésben az ország minden gyógyszerüzében, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.
Országos főraktár
ÉDESKUTY L.
m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz- szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
Raktár Debreczenben: Csanak József, Geréby Fulöp, Riekl József Zelmos, Szabó Zsigmond, Varga Lajos uraknál.

1889
Kösz
Koss
Álmodta a
mekkora
kormánypar
valóságos
tást, humb
ait, melyne
nál járt ké
tudhatja, n
egész függ
az egész töl
elemibb ré
Ama
oly szörny
kidobhatja
Csak
Naplóe
magát, a m
nak tiszta
s kétségki
logról e pe
képe.
Az eg
tudja, vajj
suhál jár
mazik-e? A
mazik, mi
Polóny
ről be fog
ez meg nem
főlöleges d
En ak
azok, a kik
hozzájárul
Hogy
magát egy
sultt fekte
Polónyi ba
igazításhoz
tozik, ehue
Az bi
kormánypar
rendesreuek
dig e meg
bó, melyne
vonalkozó
d a s o k h
En ne
reuez maga
bózo passz
manyparti
szedessei, u
gacának ké
melyek az
Kaiman jav
E tete
nak, hegy
magyar pe
meghonosod
A „DEB
SZAI
Körül
Mint a
S te m
En csa
Ha lab
Lehet.
Mint a
De leg
Tovább
Te nem
Ha ma
Virág
S megl
Egy-eg
— Meg
Ha ma
Vissza
S vala
Ejtesz
Megem